

Беседа Владике Артемија на Велики Петак 2018. године у манастиру Светога Јована Крститеља у Љуљацима

У име Оца и Сина и Светога Духа.

Данас, браћо и сестре, присуствујемо једном од најстрашнијих догађаја који се икада на земљи десио, догађају када су људи подигли руке своје да убију Бога, да Га намуче, да Га разапну и да га убију и сахране. А све је то Господ Христос претрпео, браћо и сестре, ради нас људи и ради нашега спасења. Зато је дошао на земљу, јер род људски је до Његовиг доласка био у тами и сенци смрти и смрт је њиме господарила. А Бог није створио човека за смрт, него за живот. Зато је било потребно да сам Син Божији оваплоти се, прими људску природу, наше тело, да поживи са нама, да људе учи и примером покаже како треба живети на земљи ради Живота вечнога, ради Царства небескога. То је Господ радио сво време Своје службе проповедања док је био на земљи три и по године.

А данас Својом смрћу Господ је задао последњи ударац непријатељу рода људскога, последњи ударац смрти. Данас је смрт побеђена. Она више се не назива смрт него спавање као што каже у Светоме Писму. А људи безосећајни, не само да су га намучили, него су му се и наругали, јер многи народ је изашао да гледа тај страшни призор када су Господа разапињали на Голготи. Долази народ, не из сажаљења, него из радозналости и злобе да га још тамо на Крсту понижавају и омаловажавају. Тако је Господ, браћо и сестре, претрпео оно што нико никада од људи није, нити је могао да претрпи. Сви удови тела Христовога били су намучени, обесчашћени, сваки на свој

начин: глава је страдала од трновога венца и трске којом су га слуге Пилатове ударале; лице Његово било је понижено пљувањем у њега; образи шамарима које је Господ добијао; десница Његова трском коју смо Му дали уместо царскога скиптра да га и на тај начин понизе и обесчасте; леђа Његова су страдала од шибанја; руке и ноге од пробијања клинаца и закивања за Крст; Његова уста су страдала када су му подносили сирће и оцат да их окуси; Његове уши су страдале од разних хула које су долазиле од масе народа и од распетог разбојника са леве стране. Сви су они уживали у томе што су гледали. Али, када је Господ помолио се са крста: *"Опрости им Оче, јер не знају шта раде"*, и када је предао Свој дух Богу, онда је природа проговорила, земља се затресла, сунце помрчало, обукло се у таму, завеса црквена се раздрла од горњег краја до доњег, камење се распадало, гробови отварали, мртви устајали на изобличење људи који су овај злочин извршили. А када народ виде све ово, онај народ који је викао и урлао: *"Распни га, распни га!!!"*, који је дошао да гледа овај страшни приказ, они се враћаху са Голготе бијући себе у прса, јер су видели да су учинили велики грех. Да ли се неко од њих раскајао, то је питање. Али су сви заслужили оно што су пред Пилатом рекли - *"Крв Његова на нас и на децу нашу"*. И историја јеврејскога рода две хиљаде година сведочи да се то и обистинило на томе народу.

А ми данас, браћо и сестре, који смо се окупили овде пред Његовим гробом, пред Светом Плаштаницом, ми саучествујемо са Њим, Његовим страдањима, и Његовим патњама, у Његовом понижењу, јер и сами доприносимо тим Његовим мукама, гресима нашим и рђавим делима нашим. Сваки наш грех јесте

пљување у лице Господа Христа. Свако рђаво дело јесте шамарање Господа Христа. Треба зато да пазимо како живимо овде на земљи да бисмо били са Господом у Његовим страдањима, да бисмо могли са Њим бити и у Његовој слави у Царству небескоме.

Нека Господ милостиви, нас ради, пострадали, распети и погребени, али и Који ће васкрснути за три дана, нека нам буде милостив и даје снаге да останемо Његове верне слуге до краја свога живота. И да нас Он на крају прими у васкрсло Царство Своје, да и ми тамо са свима светима који су му угодили, славимо Њега чудеснога Господа са Оцем и Духом Светим кроз све векове и сву вечност. Амин.